

HÚSVÉT 6. VASÁRNAPJA

A év

1- 5 oldal

Olv.: ApCsel 8,5-8.14-17 – 1 Pét 3,15-18 – Jn 14,15-21

Jézus megígéri a Szentlelket

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTBESZÉDE***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek!

A templomban sokszor halljuk ezt a szót: “kinyilatkoztatás “. Az egész Szentírást – a Biblia éve van, - kinyilatkoztatott Írásnak tartjuk. *A kinyilatkoztatás Krisztus közelségének a tudata.* Jézus azt mondja a mai evangéliumban:

“Kinyilatkoztatom Magamat neki.”

Boldog az az ember, aki valamit megsejt Krisztus közelségéből. Valamit sejtünk abból, hogy közel vagyunk Krisztushoz. Nehéz ezt meghatározni. Gondoljunk arra, ha ég a tűz, az ember minél közelebb megy hozzá, - mondjuk egy tábortűz esetén, - egyszer csak kipirul az ember arca. Ha távol maradok, akkor.... Valamiképpen erre kellene gondolni, amikor Jézus ezt mondja: “Kinyilatkoztatom Magamat neki.” Minél közelebb megyünk Jézushoz, annál többet sejtünk meg belőle. Hogyan? Úgy, hogy figyelünk a Biblia szavára. Figyelünk a hitbéli tanításra. Minél inkább közel engedjük magunkhoz ezeket az igazságokat, annál közelebb kerülünk Jézushoz. Ez hat és átalakítja az életünket. Ma különösképpen gondoljunk erre és kérjük az Isten életünket rendező, életünket átalakító, megújító közelségét a bűnbánatban.

Könyörgés

Könyörögjünk: Mindenható Istenünk, add, hogy odaadó buzgósággal ünnepeljük Urunk föltámadásának örömnapjait. Engedd, hogy cselekedeteinkkel mindenkor életre váltsuk, amit az emlékezéssel felidézünk, a mi Urunk Jézus Krisztus, a Te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Amen

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Ez a mai vasárnap egy pünkösti előzetes. Gondoljunk erre a mondatra, amit Jézus köt a lelkünkre:

*“Én pedig kérni fogom az Atyát és más Vigasztalót küld nektek,
az Igazság Lelkét, és veletek marad a világ végéig.”*

Úgy gondolom, hogy ma különösképpen is kell hangsúlyozni ezt az igazságot, - egyszerűen így mondanám, - a Lélek Igazságát. Nyilvánvaló, amikor a világ a lélek bajairól szól és arról, hogy ez a világ lelkileg beteg, akkor nem a Szentlélekre gondol, hanem a világ lelkére. Ez a betegség abból származik, hogy nem az Isten Lelke animálja a világ lelkét. Nem az Isten Lelke lelkesíti a világ lelkét, a világ gondolkodását.

Még azon is el kell gondolkodni, hogy

vajjon bennünk lakik a Lélek? Az Isten Lelke bennünk lakik?

Nagy kísértéseknek vagyunk az áldozatai. Hiszünk a felületes gondolkodásnak és elhiszük, hogy pénzzel minden megoldható. Elhiszük azt, hogy mi elég bölcssek és okosak vagyunk ahhoz, hogy boldoggá, megelégedetté tegyük az életünket. *NEM!* Gondoljunk csak arra, hogy a természet törvényei milyen kérlelhetetlen következetességgel működnek. Az ember kiszolgáltatottan áll ezek előtt a törvények előtt. Csak ilyen semmi dolgokra gondoljatok, amik az elmúlt napokban érintettek bennünket. Fuvallatok, de csak nézhettük, hogy viszi le a háztetőt ez az alig kerekedett és gyengének mondható vihar.

A történelem kerekai is szívtelenül dübörögnek. Gondoljunk csak az európai helyzetre. Gondoljunk csak arra, ami történik körülöttünk a környező országokban, a mi országunkban. Történelem. Mennyi közünk van hozzá? Legfeljebb jajongunk. Kimegyünk tízen, százan, százezren tüntetni. És? Majd abbahagyják, majd belefáradnak.

Akkor még nem szóltam magunkról. Mi van bennünk? Ki tudja, mi lakik akár csak a saját lelkében? Hiszen olyan váratlan és meglepő gondolataink támadhatnak, cselekedeteink lehetnek, amiket mi magunk se várunk önmagunktól se.

Testvérek!

Józanodjunk! Az ember nem elegendő önmagának. Most mindegy, hogy ki milyen válaszokat keres erre a kérdésre. Jézus azt mondja: - és ezért lett Emberré, - "mert az ember istenarcú, ezért Istenre van szüksége." Isten nélkül érthetetlen az ember. Isten nélkül az ember kilép abból a körből, amelybe helyeztetett. *Elhagyja az isteni gondolatokat.* Ezért oly nagyon fontos:

*"Én majd kérni fogom az Atyát és más Vigasztalót küld nektek,
az Igazság Lelkét, és veletek marad!"*

Mindegyiket lehetne értelmezni, mindegyik fogalmat. Most csak a Lélekről szólok. Elküldi a Lelket. Vigasztaló, Igazság Lelke és még sok minden mást is lehet ezzel a Lélekkel kapcsolatosan mondani. A Lélek görögül Parakletosz, azt jelenti, hogy Közbenjáró. Van Közbenjárónk az Égben és van Közbenjárónk a földön. Hiszen, amikor Jézus elmegy, akkor ez nem azt jelenti, hogy elmegy és nyugdíjba megy. Jézus emberré lett, emberként szenvedett értünk, Istenemberként halt meg és azt mondja nekünk Ő maga is, hogy *"majd kérni fogom az Atyát..."* A Biblia azt mondja: "Űl az Atya jobbán." Ezek természetesen képi kifejezések. Belekerül abba a Hatalomba, amit már az emberi erőlködés, amit már az ember e világi hatalmai, próbálkozásai nem tudnak érinteni.

Tehát Jézus közbenjár értünk az Atyánál. Tehát nem csupán arról van szó, hogy Ő elmegy és küld Maga helyett Valakit. Itt kettős biztosításról van szó.

***Egyrészt Ő maga jár közben értünk az Atyánál az égben
és egy Közbenjárót küld nekünk a földre, a Lelket, a Vigasztalót.***

Nem egyszerű megragadnunk, mit is jelent ez, hogyan is van jelen ez a Lélek. Hivatkozunk

Rá egyfolytában. Emlegetjük a Lelket. Egy biztos, amikor Jézus elmegy, akkor az tudatosulhatott benne, hogy itt hagyja ezt a néhány embert, ezeket a tanulatlan embereket, hogyan lesz ezekből egyház? Hogyan teremtenek majd ezek az emberek egyházat, egy másfajta közösséget ebben a világban, amely világot nem az Isten Lelke határozza meg, hanem az emberi akarnokság és emberi önzés elsősorban. Ezért küldi a Lelket. Az apostolok mindig arra hivatkoznak, hogy ők ismerik Jézust. Az Ő Lelkéből élnek és lesz egyház, és átalakul az egész világ ezek által az apostolok által. Ez tény.

Hogy miképpen van jelen a Lélek a világban és bennünk? Találgatni lehet. Megkereszteljük a gyereket, fejére vizet öntünk és azt mondjuk, hogy a Lélek érinti a lelkét. Hogyan? Bűnvallomással odamegyünk a pap elé, aki az Istennek a helyettese és a pap azt mondja, hogy "megbocsáttattak bűneid, menj békével". Mit jelent? Hallgatjuk az igehirdetést, vagy igazat adunk az igehirdetőnek, vagy vitatkozunk vele. Sajnos a templomi közeg nem alkalmas arra, hogy bele lehetne szólni. Bár én megpróbáltam fiatal koromban. Botrány lett belőle, mert mindig vannak túlpörgött emberek, akik aztán ilyenkor megragadják az alkalmat és mondják a magukét. Kritikátlanul.

Oly sokszor tapasztalom ezeken a különböző tömörüléseken, akár ahol emberek összegyűlnek, akár ahol csak összeverődnek tüntetők és előlépnak emberek, és bizony nagyon kevés van közöttük, aki használ. A legtöbb csak magát szeretné mutogatni. Szó sincs ügről, meg szó sincs ott megoldás keresésről. Sokkal több az indulat, sokkal több a gyűlölködés, és sokkal több az önmutogatás.

A pap amikor prédikál, eljut valami a fülünkhöz? És? Utána mi történik? Hiszen a Lélekre hivatkozik: "Nyisd meg Uram ajkamat, hogy méltóképpen hirdethessem az Úr Igét," - könyörög a pap, mielőtt megszólal. -

Egyház. Hogyan? A Lélek hogyan az egyház éltető Lelke? Mondhatunk gyönyörű hasonlatokat. Kovász. Összehordhatok akármennyi lisztet, önthetek hozzá vizet, nem lesz belőle kenyér. Kell hozzá egy csipetnyi kovász, hogy kenyér legyen. Ez a Lélek? Ez a csipetnyi? Az a kevéske, hatalmas Erő. Erre kell gondolni, amikor az egyház Lelkét emlegetjük?

Testvérek!

Én elküldöm nektek a Lelket. Nekünk a feladatunk, hogy minél többet megértsünk ebből, hiszen az egyház története, a Lélek története. Pünkösöd az egyház születésnapja, amikor az apostolokat eltölti az Isten Lelke. Ők erről meg vannak győződve és ha nem is győzik le a világot, - nem is akarják, - de az Isten legyőzhetetlen Lelkét megjelenítik.

Egyre többet kellene megértenünk nekünk egyházban élőknek, Krisztus után, aki az Istennél közben jár értünk és ide a földre pedig küldi az Isten Lelkét, *hogy megtaláljuk az önazonosságunkat, mert ez a Lélekkel való kapcsolat kérdése. E nélkül a Lélek nélkül nem lehetek egyháztag.*

Lapozgassuk a Szentírást, mert ez az egyetlen eligazító forrás. Ugyanis az általános emberi gondolkodás, amikor az Isten Lelkét hallja, akkor azt mondja, igen az Isten gondolata, Isten Lelke, igen valami eszme. Nem vagyunk biztosak benne. Valami másra kell gondolni. Ha az

újszövetségi Szentírást nézzük, akkor ott egy sajátos utalás van a Lélekkel kapcsolatban. A Szentírás *Leheletről beszél, meg Szélről. Viharról beszél*. Az ember gondolatai ha elindulnak, akkor a Teremtés könyvére gondolhat. Isten Lelke lebegett az alaktalan mindenség fölött és a Lélek hatására rendeződik, világgá rendeződik, teremtménnyé rendeződik ez a mindenség. Aztán ilyet olvasunk a Szentírásban, hogy az Isten belé lehelte az emberbe *az Élet leheletét*. Aztán pünkösdkor azt halljuk, hogy *Szélvihar alakjában jelenik meg a Lélek* és elragadja az apostolokat. Ők kiállnak bátran és egy új Életet hirdetnek. Az ember új Életéről beszélnek ezek a gyáva, ezek a félénk emberek. Valamiképpen ez az a forrásvidék, ami segítséget adhat nekünk embereknek.

Egyértelmű, hogy a Lélek az Élettel kapcsolatos.

Egyértelmű, hogy az Élet forrásáról van szó, amikor a Lelket emlegetjük.

A Lélek teremt. A Lélek élteni az embert.

A Lélek újíttja meg az apostolokat és újíttja meg rajtuk keresztül a világot.

Tehát mindenképpen a Lélek jelenléte a világban

és a Lélek jelenléte bennünk, az Élettel függ össze.

Még azt is lehet mondani, hogy

e nélkül a Lélek nélkül csak emberi törekvéseink lehetnek.

Ugyanakkor Isten fiai vagyunk. Isten fiainak a Lelkét kell megjeleníteni. Ilyet is hallunk az egyházzal kapcsolatosan mi, akik Isten gyermekei vagyunk, hogy ez a Lélek az egyház Lelke, mert az egyház olyan, mint egy élő kövekből épült épület és a Lélek élteni. Úgy ahogy ugyancsak a Szentírásban olvassuk, hogy az Isten Lelke van bennetek. Az ember teste, a benne lakó Lélek temploma. Akkor ezen kell gondolkodnunk, hogy mit jelent ez, hogy az Isten Lelkét hordozom. Ez azt is jelenti, hogy hogyan kell gondolkodnom a testemről. Hogyan kell gondolkodnunk egymás testéről.

Ha az egyház élő kövekből épült épület, akkor gondolkodnunk kell azon, hogy mit jelent az, hogy az a másik, a közösség tagja velem együtt. Mit jelent az, amit mintegy küldetesként bízott ránk Jézus, hogy:

*“Szeressétek egymást, ahogy Én szerettelek titeket!”
Amilyen mértékben megjelenik ez a közösségben,
olyan mértékben lesz az isteni Lélek egyháza az egyház.*

Múlt vasárnap elméltünk erről, hogy mit jelent a szeretet. Mit jelent a szeretet, ami kiszolgáltatottá teszi az embert, amely megszünteti a mi védekező mechanizmusainkat. Ne felejtjük el, ezek az esetek többségében mindig arra akarnak bennünket rávenni, hogy ne a szeretet jegyében gondolkodjunk és tartozzunk egymással össze, hanem valamiképpen biztosítsuk magunkat. Ha egy közösség tagjai önmagukat akarják biztosítani, vége. Már nem közösség.

Rengeteget gondolkodom azon, hogy itt a mi országunkban is, mi a megújulás záloga. Minden megújulást ez akadályoz meg: bezárunk, összezárunk. Összezárnak a pártok. Összezárnak különböző érdekközösségek. Bezárkóznak emberek, mert érdekekre hivatkoznak. Mindannyian szeretnénk megújulni. Szeretnénk, hogy az országunk kiemelkedjen ebből a gödörből, de úgy, hogy nekem az semmibe ne kerüljön. Úgy, hogy az

az én érdekemet ne érintse. Lehetőleg úgy, hogy nekem még jobb legyen. Ez nevetséges játék, önbecsapás. Önös emberi lelki utak.

Testvérek!

Mit kell tennünk, ha azt akarjuk, hogy bennünket az Isten Lelke éltesen, hogy a mi közösségeink és az egész anyaszentegyházunk az Isten Lelke által Éltetett közösség legyen, erről sok mindent lehetne mondani. Itt említjük Jézus szeretetét. A szeretet parancsot is, hogy: “Úgy szeressétek egymást, ahogy Én szerettelek titeket.”

Elsősorban két csoportra kell gondolnunk: az egyik a gyerekek, a másik az öregek.

Egyébként mindig elsősorban erre a két csoportra kell gondolni az emberiségnek. A két kiszolgáltatott embercsoport. Most a civilizált világunkról beszélek. Azt én nem tudom pontosan, hogy a harmadik világban ez a kérdés hogy van, mert ami hírek eljönnek... Mindig azt a környezetet kell vizsgálnunk, amelyben élünk. Ez elterelés, amikor a magunk problémái helyett, olyanoknak a problémáival foglalkozunk, akiknek a sorsáról igazából csak híreink vannak, vagy úgy gondoljuk, hogy fogalmaink.

Én azt látom, hogy a civilizált világban a gyerekek az áldozatok, karrier áldozatok. A karrierista szülők áldozatai a gyerekek. Egyrészt nem születnek meg, másrészt ha megszületnek, igazából akadályozzák a szülők karrierjét. Ezt a kérdést, ha nem tudjuk magunkban tisztázni, akkor lapátolunk, már gödröt ásunk. Ez az egyik.

A másik pedig az idős emberek, akiktől születünk, akik fölneveltek bennünket, akik életüket adták értünk valamilyen mértékben mindenképpen, kisebb vagy nagyobb áldozatokat hozva. Ezek az emberek pedig lehetőleg minél gyorsabban tűnjenek el az életünkből. Szabaduljunk meg a gondoktól, amivel jár az idős emberek sorsának, gondjainak kezelése. Tapasztaljuk, hogy nagy ívben elkerülik őket az egészséges emberek.

Világprobléma, a civilizált világ problémája, hogy mit tegyünk az öregekkel. Nem lehet pénzért megvásárolni ezt a gondozást. Bármennyit kínálgatnak tőlünk nyugatabbra, még sincs elegendő dolgozó, mert – jobb a helyzet ott, mint nálunk természetesen, mert gazdagabbak, - de igazából az általános gondolkodás az, hogy könnyebb módon akarok pénzt keresni. Tehát nem arról van szó, hogy a másikkal mi van, akiknek hálával tartozunk és akiknek köszönetet kell mondani, hanem, hogy ez hogy érint engem.

Kedves Testvérek!

“Kérni fogom az Atyát és Vigasztalót küld nektek,
az Igazság Lelkét és veletek marad.”

Jó lenne, ha ez a Lélek a Vigasztalásunkat jelentené!

Jó lenne, ha belátnánk, hogy mi az Igazság!

Az Igazság az, amiről egy-két gondolatot mondtam.

Hiszek abban,

amit olvasunk a Szentírásban, hogy az Igazság megszabadít bennünket.

Engedjük, hogy fölszabadítson minket az Igazság!

+ A M E N +